פרק ב מְלֹא כָל-הָאָרֶץ תֹהוּ וָבֹהוּ

10

11

12

מְתוֹדְ יוֹמֵן מַסָּע אֵל עוֹלָם אַחַר:

חָבֵר הָיִיתִי בַּמִּשְׁלַחַת הַקְּטַנָּה שֶׁל עִתּוֹנְאִים אֲשֶׁר הַתְּנַבְה שֶּל הַגָּטוֹ כְּדֵי לְרְאוֹת מֵה מִתְרַחֵשׁ מֵאֲחוֹרֵי הַתְּנַבְה שֶּל הַגָּטוֹ כְּדֵי לְרְאוֹת מֵה מִתְרַחֵשׁ מֵאֲחוֹרֵי הוֹמוֹתִיו: שְׁמֹנֶה שָׁעוֹת שְׁהִיתִי שְׁם וּבְהֶן זָקַנְתִּי בְּעֶשֶׂר שְׁנִים: בְּדַרְבֵּנוּ עֲצַרְנוּ לְהִתְּכֵּלֵל בַּכְּנֵסִיָּה, שֶׁהְרֵי הְיָה זֶה שְׁנִים: בְּדַרְבֵנוּ עֲצַרְנוּ לְהִתְּכֵּל בַּכְּנֵסִיָּה, שֶׁהְרִי הְיָה זֶּה יוֹם רְאשׁוֹן: בְּשֶׁנְדֵם אַחֲרוֹן צְלִילְיוֹ שֶׁל הְעוּגָּב הָאָזֵנוּ לְּדְבְרֵנִי הַכֹּמֶר: הוֹא דְבֵּר עַל יִפוּרִים וְסֵבֶּל, עַל אַהְבָה וְרַבְּת הְיִהִים, חֶמְלָה וְחָסֶד, וְשִׁלַח אֹתְנוּ לְדַרְבֵּנוּ בְּבְרְבַּת ״יְהִי הְבְּתְנִים עִמְּכֶם״: אַךְּ בְּשֶׁחְלַפְנוּ עַל פְּנֵי בִּיתְנִי הַשְּׁמִירָה הְמֵקִיפָה אֶת הַגַּטוֹ, נוֹתְרוּ עִמְנוּ הַיִּפוּרִים וְהַבּּלְּרָב:

עם בְּנִיסְתֵנוּ יָצְאָה לְמוּלֵנוּ עֲגָלָה וּשְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים מוֹשְׁכִים הּוֹחֲבִּים אוֹתָהּ: גְּוִיּוֹת גְּרוּמוֹת נֶעֶרְמוּ עָלֶיהָ, רֹאשָׁן הַמְּמַלֵּטל בְּקֶצֶב מַהְמוֹרוֹת הַבְּבִישׁ בְּאִלּוּ נָד לְנוּ לְשָׁלוֹם: בְּּהְנַעְל בְּלָצִב מַהְמוֹרוֹת הַבְּבִישׁ בְּאִלּוּ נָד לְנוּ לְשָׁלוֹם: בְּּךְ נִבְּנִשְׁנוּ לְרִאשׁוֹנָה עם בֶּן בְּרִיתוֹ שֶׁל הַמְּעָת, עם הָרְעָב: אִי אֶפְשָׁר הָיָה שֶׁלֹא לְחוּשׁ בּוֹ בְּכָל בִּנְה, וְהוּא שֶׁהָנִיעַ בְּלֹא תַכְלִית נְחִילֵי אָדֶם בְּרְחוֹבוֹת, חֹסֶר אוֹנִים עְּהַוֹשׁ עַל בְּנִיהֶם: וּבְכָל אֲשֶׁר תַּבִּים מִרְאוֹת בַּלְּצוֹת: גוּפַת מִת, בְּנִיהָם: וּבְכָל אֲשֶׁר תַּבִּים מִרְאוֹת בְּלְצוּת: גוּפַת מִת, בְּנִיהָ מְכָפִים בְּעִתּוֹן, וְגֶבֶר מֵסִיר בְּחְבְּוֹה; יַלְדָה הַמְּעִתוֹן, וְגֶבֶר מֵסִיר בְּחְבְּוָה; יַלְדָה הַמְּעִיל אֲשֶׁר עָלֶיהָ וּמְחַמֵּט בְּכִיסִיהָ בְּתִקְּוָה; יַלְדָה